

ministeren efter den gældende bestemmelse i § 9, stk. 4, fastsætte regler om godtgørelse af eller fritagelse for afgift af varer, der leveres til udlandet. Til forskel fra stk. 1 er der her tale om afgiftspligtige varer, der udføres i uforandret stand til udlandet.

I praksis administreres begge bestemmelser således, at de statslige told- og skattemyndigheder giver bevilling til afgiftsgodtgørelsen eller -fritagelsen. Bestemmelserne foreslås formuleret i overensstemmelse hermed og samlet i ét stykke.

Når der ikke foreslås en egentlig objektivisering af de to nævnte bestemmelser, idet der fortsat skal søges om bevilling, skyldes det administrative og kontrolmæssige hensyn. En virksomhed vil f.eks. normalt ikke på forhånd vide præcist, hvor meget af de fremstillede afgiftsfri varer og dermed den medgåede afgiftspligtige vare (f.eks. kakao), der bliver eksporteret. Godtgørelsen/fritagelsen vil derfor skulle ske på grundlag af en a contoprocent ud fra f.eks. det foregående års omsætningsfordeling på salg til udlandet og indenlandsk salg, og der skal årligt foretages en efterregulering.

For så vidt angår § 9, stk. 2, foreslås den gældende afgiftsfritagelse for diplomatiske repræsentationer m.v. præciseret i selve lovteksten.

Efter § 9, stk. 3, kan skatteministeren, når forholderne taler derfor, tillade, at afgiftspligtige varer fritages for afgift, når de anvendes til fremstilling af varer, der ikke er afgiftspligtige, og som ikke ved indførsel vil være omfattet af dækningsafgiften efter lovens kap. 3. Bestemmelsen er anvendt til afgiftsfritagelse for bl.a. lakrids og kakaopulver, der anvendes til fremstilling af tobaksvarer, likør og likøressenser, frugtvin og øl. Bestemmelsen foreslås ligesom stk. 1 udformet som en bevillingsbestemmelse, og i forbindelse hermed foreslås skatteministerens adgang til at foretage et skøn afskaffet. Virksomheder vil herefter kunne få bevilling til afgiftsfritagelse, når de i bestemmelsen nævnte betingelser er opfyldt, dvs. at de fremstillede varer ikke er omfattet af afgiftspligt efter kap. 1 eller dækningsafgift.

Til nr. 2

§ 20 omhandler afgiftsfritagelse og -godtgørelse for varer omfattet af chokoladeafgiftslovens råstofafgift. Bestemmelserne i § 20, stk. 2-4, foreslås omformuleret til bevillingsbestemmelser ligesom de tilsvarende bestemmelser i lovens § 9, og i forbindelse hermed foreslås § 20, stk. 2, delvist objektiviseret ligesom § 9, stk. 3.

Til nr. 3

Forslaget er en konsekvens af den ændrede formulering af chokoladeafgiftslovens § 9, stk. 3, og § 20, stk. 2.

Til § 4

Til nr. 1

Efter lovforslaget foreslås en lovfæstelse af hidtidig administrativ praksis i forbindelse med den skattemæssige behandling af dødsboer efter to ægtefæller, der afgår ved døden samtidig, uden at det kan konstateres, om den ene ægtefælle har overlevet den anden. I disse situationer vil ægtefællerne efter arvelovgivningen ikke anses at have indbyrdes arveret. Det foreslås, at der i disse tilfælde anses at være to dødsboer i relation til anvendelsen af reglerne i dødsboskatteloven. Hvert dødsbo omfatter den pågældende ægtefælles andel af ægtefællernes hidtidige fælleseje og skilsmisssæreje og eventuelle fuldstændige særeje.

Forslaget er nyt i forhold til L 119.

Til nr. 2, 41 og 49

Der er tale om konsekvensændringer samt en præcisering som følge af forslaget under nr. 3.

Til nr. 3

Efter dødsboskattelovens § 5, stk. 1, omfatter dødsboets skattepligt som hovedregel boperioden. I § 96, stk. 4, defineres boperioden som perioden fra og med dagen efter dødsfaldet til og med skæringsdagen i boopgørelsen. For de boer, hvor dødsdagen vælges som skiftemæssig skæringsdag, opstår der derfor ingen egentlig boperiode. Det har dog ikke været hensigten, at et ikke-skattefritaget bo som følge heraf ikke skulle beskattes af gevinst eller tab, der konstateres ved salg og andre afståelser eller ved udlodninger uden succession med virkning fra dødsdagen. Det foreslås derfor præciseret, at et sådant dødsbo vil være skattepligtigt af de omhandlede beløb, selv om dødsdagen vælges som skæringsdag.

Til nr. 4

Efter de gældende regler i dødsboskattelovens § 6, stk. 3, kan skattefritagelsen for et dødsbo, der tidligere er fritaget for beskatning, bortfalde, når boopgørelsen følges af en tillægsopgørelse, og nærmere angivne beløbsgrænser for det indkomstår, hvori skæringsdagen i boopgørelsen ligger, overskrides. Det foreslås præciseret, at der er tale om anvendelse af de beløbsgrænser, der gælder for det kalenderår, hvori skæringsdagen for boopgørelsen ligger.